

Գլուխ 6

Եղիա

Մի թուլամորթ մարդ կար՝ Աքաաբ
անունով, ով դարձավ Իսրայելի
թագավորության հյուսիսային մասի
թագավորը մ.թ.ա. 918: Նա ապրում
էր Սամարիայում՝ սիդոնացիներից
ոչ շատ հեռու: Սիդոնացիները
Բահաղին էին երկրպագում: Աքաաբն
անուսնացավ Հեզաբելի՝ Բահաղի
քահանաներից մեկի դստեր հետ:

Հեգաբելը հայտնի էր իր կրոնական նախանձախնդրությամբ: Նա արհամարհեց Իսրայելի Աստծուն և նպաստեց Բահաղի երկրպագությանը երկրի ամբողջ տարածքում:

Գտե՛ք
Եհովայի բոլոր
մարգարեներին
և **սպանեք**:
Բահաղը կլինի մեր
Աստվածը:

Թագավորը Աբադիա
անունով մի ծառա ուներ, ով
Եհովային էր երկրպագում:

Ես պետք
է Եհովայի
մարգարեներին գտնեմ և
զգուշացնեմ:

Աբադիան քարայրում
թաքցրեց 100 մարգարեների
և նրանց ջուր և սնունդ բերեց:

3 Թագավորաց 16.28, 31, 18.4

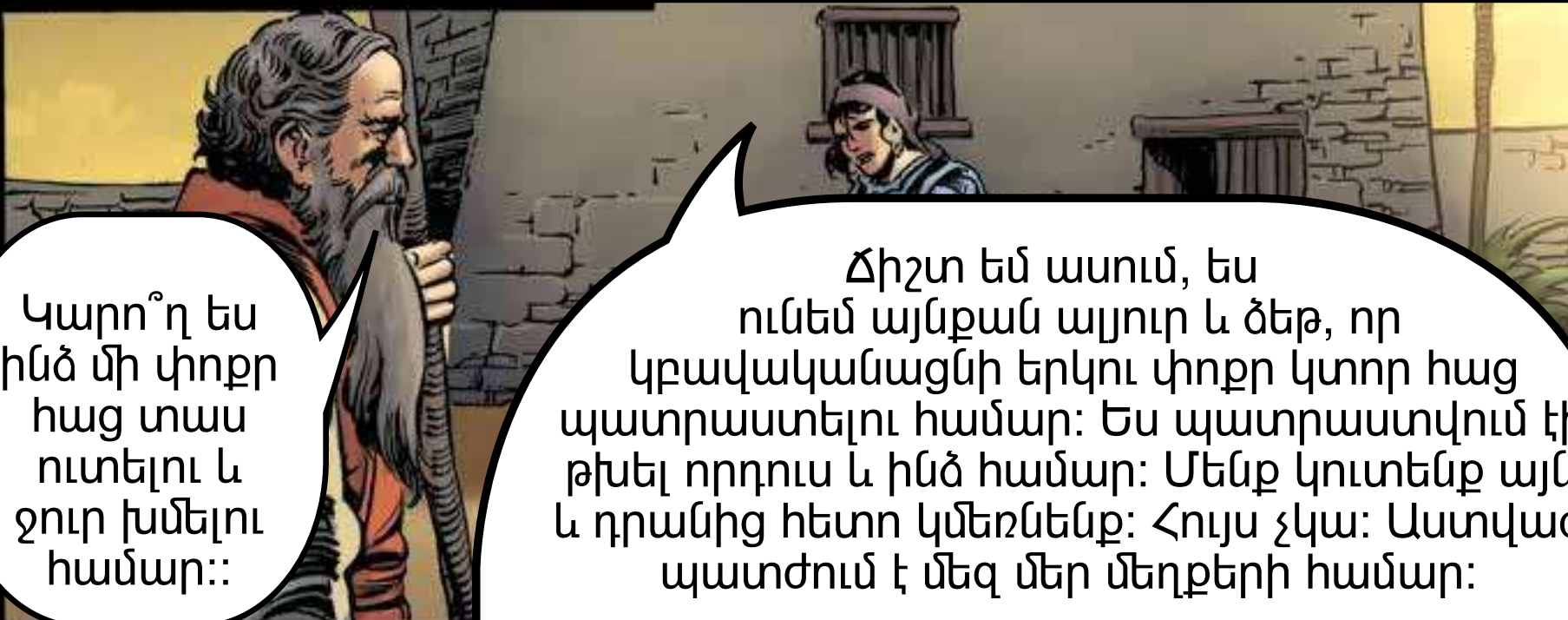
Բայց կենդանի Աստծո
մեկ մարգարե կար, ով
չթաքնվեց. Եղիան էր:

Ո՛վ Աքաաբ թագավոր,
քանի որ դու թողեցիր
քո հայրերի Աստծուն և
հետևեցիր կնոջդ չար
ճանապարհներին, Եհովան
ասում է, որ Իսրայելի
երկրում այլևս անձրև
կամ ցող չի լինի մինչև ես
չհրամայեմ:

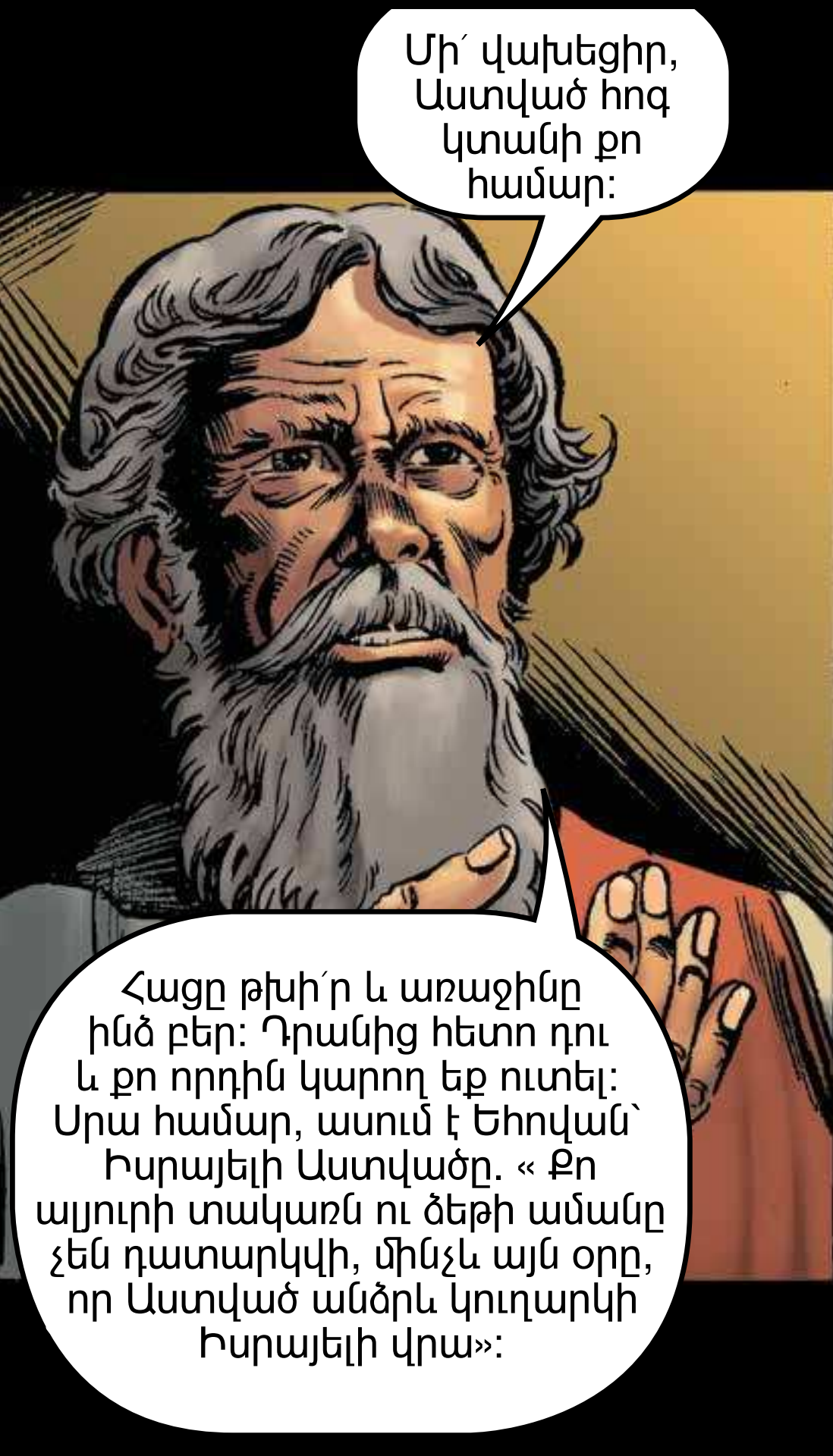
Քա՛հ, քա՛հ, դու քեզ
մարգարեի տեղ ե՞ս դրել: Ես
հազարավոր մարգարեներ ունեմ, և
նրանք ոչինչ չեն ասել երաշտի մասին:
Մենք առատ անձրևներ ենք ունեցել
վերջին տարիներին: Դո՛ւ, բարեպաշտ
սրիկա, հեռացի՛ր իմ ճանապարհից:

Երբ սովը սաստկացավ, մարդիկ սկսեցին սովամահ լինել: Կեղծ մարգարեները Բահադին դիմեցին, բայց Բահադը չպատասխանեց: Երաշտը շարունակվում էր առանց մի կաթիլ անձրևի կամ ցողի: Աստված Եղիային ուղարկեց քաղաք՝ մի որբևայրի կնոջ տուն, և նրան ասաց, որ այդ կինը մի սենյակ կտա նրան և կկերակրի, մինչև երաշտը կավարտվի:

Կարո՞ղ ես ինձ մի փոքր հաց տաս ուտելու և ջուր խմելու համար::

Ճիշտ եմ ասում, ես ունեմ այնքան այուր և ձեթ, որ կբավականացնի երկու փոքր կտոր հաց պատրաստելու համար: Ես պատրաստվում էի թխել որդուս և ինձ համար: Մենք կուտենք այն և դրանից հետո կմեռնենք: Հույս չկա: Աստված պատժում է մեզ մեր մեղքերի համար:

Մի՛ վախեցիր,
Աստված հոգ
կտանի քո
համար:

Հացը թխի՛ր և առաջինը
ինձ բեր: Դրանից հետո դու
և քո որդին կարող եք ուտել:
Սրա համար, ասում է Եհովան՝
Իսրայելի Աստվածը. « Քո
այլուրի տակառն ու ձեթի ամանը
չեն դատարկվի, մինչև այն օրը,
որ Աստված անձրև կուղարկի
Իսրայելի վրա»:

Իսկապէ՛ս,
տակառուն դեռ
այլուր կա և
սափորի մեջ՝ ձեթ:

3 Թագավորաց 17.1, 10-16

Մենք չենք
հասցնում ամբողջը
դատարկել: Այն
ուղղակի լցվում է:

Սա
հրաշք է:
Աստված
բարի է:

Հաջորդ երկու
տարիներին նրանք
երեքով հաց
պատրաստեցին
և կերան այդ մեկ
աման այլուրով:

Մի օր Եղիան իր սենյակում
որբևայրու որդուն մեռած գտավ:

Նա
տաքություն
ունեի և
մահացավ:

A man with a grey beard, wearing a long red robe, is walking up a set of stone steps. He is carrying a woman over his shoulder. The woman has dark hair and is wearing a dark top and sandals. The background shows a stone archway.

Ի՞նչ են արել, որ
քեզ **սեղացրել** է: Դու եկել ես
այստեղ, որ ինձ հիշեցնես իմ
մեղքի մասին և, որ Աստված
սպանի՞ որդուս:

A close-up of a woman with dark hair, wearing a blue dress and a blue headscarf. She has a large gold earring and is covering her face with her hands, appearing to be crying or in distress.

Իսրայելում
դեռ Աստված կա:

Ո՛վ Եհովա, թող այս
տղայի հոգին վերադառնա
նրա մարմնի մեջ:

Աստված լսեց Եղիայի
աղոթքը և ուղարկեց
տղայի հոգին հետ
մարմնի մեջ:

Շնորհակալ
եմ Աբրահամի,
Իսահակի և Հակոբի
Աստված: **Միայն**
դու ես ճշմարիտ
Աստված:

Ես ասացի
քեզ, որ Իսրայելն
Աստված ունի:

ՈՐՊԻՆ

3 Թագավորաց
17.17-24

Սովը շարունակվեց երեք տարի: Մարդիկ սովամահ էին լինում, բայց շարունակում էին երկրպագել կեղծ աստված Բահադին:

Ինչո՞ւ
Բահադը
չի լսում մեզ
և անձրև
ուղարկում:

Միգուցե **Բահադը**
համը կուռք է և չունի
ականջներ:

Հեզաբելն ու Աքաաբը մեղադրեցին
Եղիային սովի համար: Նրանք
զինվորներ ուղարկեցին ամբողջ
քաղաքով մեկ, նույնիսկ հարևան
երկրներ, որ գտնեն Եղիային: Նրանք
հրամայեցին տեղում սպանել նրան:

Տվե՛ք մեզ
Եղիային: Եթե
թաքցնեք նրան,
ձեզ կսպանենք:

Աքաա՛բ, դու
ի՞նձ ես որոնում:

Դո՞ւ
ես Իսրայելին
անհանգստացնում
սովով:

Դու ես, որ
անհանգստացնում
ես Իսրայելին քո կեղծ
կուռքերով: Ե՛կ մրցենք
Եհովայի և Բահադի միջև:
Բե՛ր քո 850 մարզարեների
Կարմեղոս սարի վրա, ես
այնտեղ կսպասեմ:

Ասում ես մրցո՞ւյթ:
Հետաքրքիր է: Այնտեղ
կհանդիպենք:

Մի քանի օր հետո
Կարմեղոս սարի վրա:

Դեռ ինչքա՞ն էք
շարունակելու երկմտել: **Միայն մեկ
Աստված** կա: Եթե **Եհովան** է Աստված,
միայն նրան երկրպագեք: Եթե **Բահադն** է
Աստված, նրան երկրպագեք: Որոշե՛ք:

Բահադի
մարգարենե՛ր, ես
ծեզ կանչում եմ մրցելու:
Մենք կհմանանք, թե ով է
Ճշմարիտ Աստված:

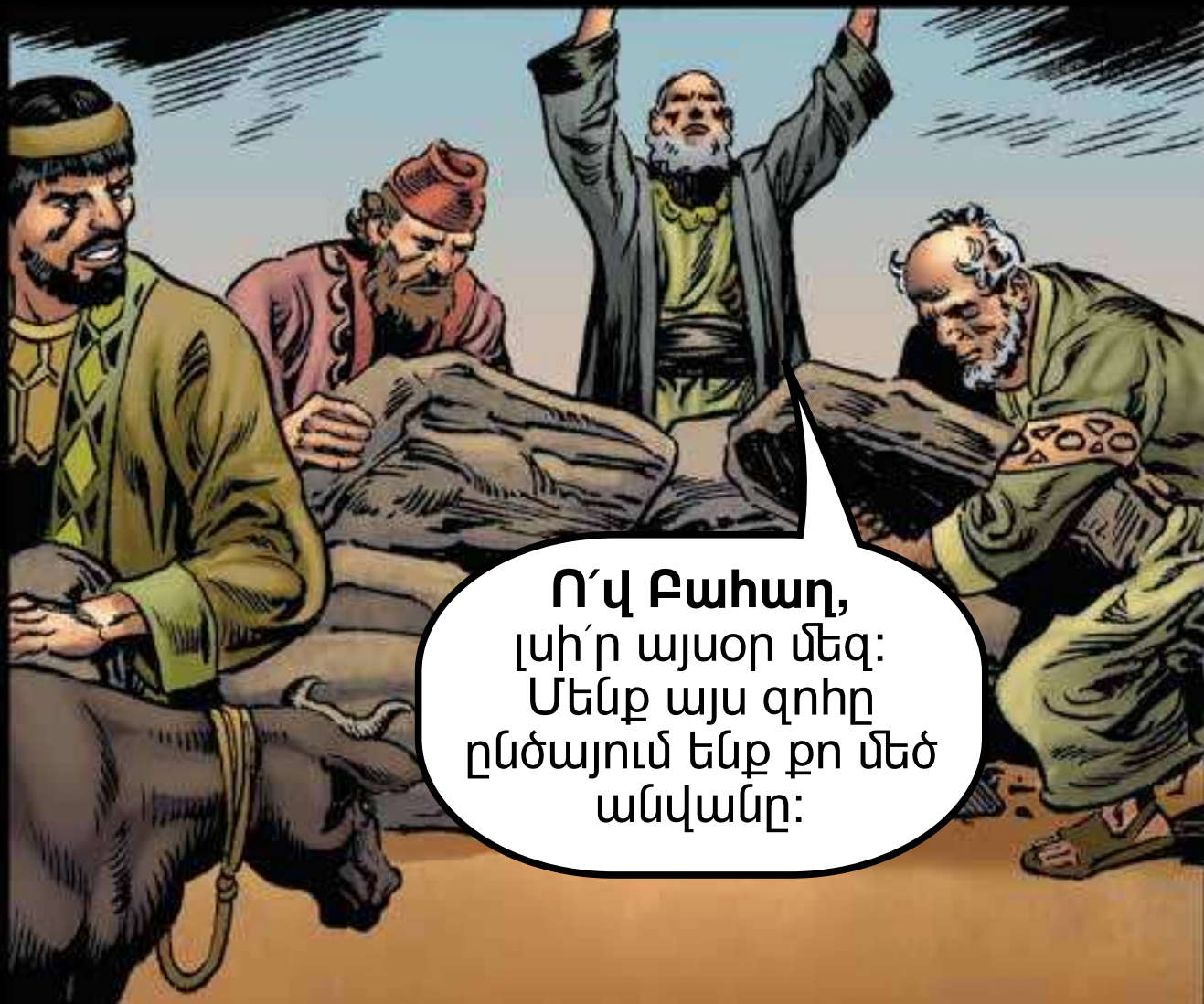
Այո՛, մրցույթ
աստվածների միջև:
Մենք ի՞նչ պետք է
անենք:

3 Թագավորաց
18.1, 17-21

Դու կաղոթես
քո Բահադին,
իսկ ես կաղոթեմ
Եհովային: Այն
Աստված, ով
զոհի վրա կրակ
կուղարկի, կլինի
ճշմարիտ Աստված,
և մենք բոլորս նրան
կերկրպագենք:
Քանի որ դուք ավելի
շատ եք, կարող եք
առաջինը դուք
սկսել:

Դու Բահադի համար
զոհասեղան կառուցիր, ես էլ
Եհովայի համար կկառուցեմ: Մենք
զոհասեղանին փայտ կդնենք, իսկ
դրա վրա զոհը կդնենք, **բայց կրակ
չենք վառի:**

Ո՛վ Բահադ,
լսի՛ր այսօր մեզ:
Մենք այս զոհը
ընծայում ենք քո մեծ
անվանը:

Ո՛վ
Բահադ, մեծ և
ամենակարող:

Ո՛վ
երկնքի
թագուհի, այսօր
ե՛կ և օգնի՛ր
Բահադին:

Եթե Բահադն աստված է, ուրեմս ձեզ չի նկատում: Միգուցե նա խոսում է և չի կարողանում ձեզ լսել, կամ միգուցե նա ճանփորդում է կամ քնած է:

Դո՛ւ, կեղտոտ %!?!\$, դու ավելի լավ չես անի:

3 Թագավորաց 18.22-27

Ճիշտ այդպես, նա
քնած է, և դուք պետք
է բարձր բղավեք, որ
արթնացնեք նրան:

Տղաներ, եկե՛ք
չիուսահատվենք:
Հնարավոր է, եթե
կտրենք ինքներս մեզ,
Բահաղը գոհ կմնա:

Բահադի մարգարեները
հուսահատվեցին և
սկսեցին ցած նետվել
գետնին, մարմինը
կտրատել և բարձր
բղավել, որ Բահադը
լսի իրենց:

ԱՆՆՆՆՆՆ

ԱՆՆՆՆՆՆ

Ես
տալիս եմ քեզ իմ
արյունը, ո՛վ Բահադ:
Կրակ ուղարկի՛ր:
Արդարացրո՛ւ քեզ:

ԱՆՆՆՆՆՆ

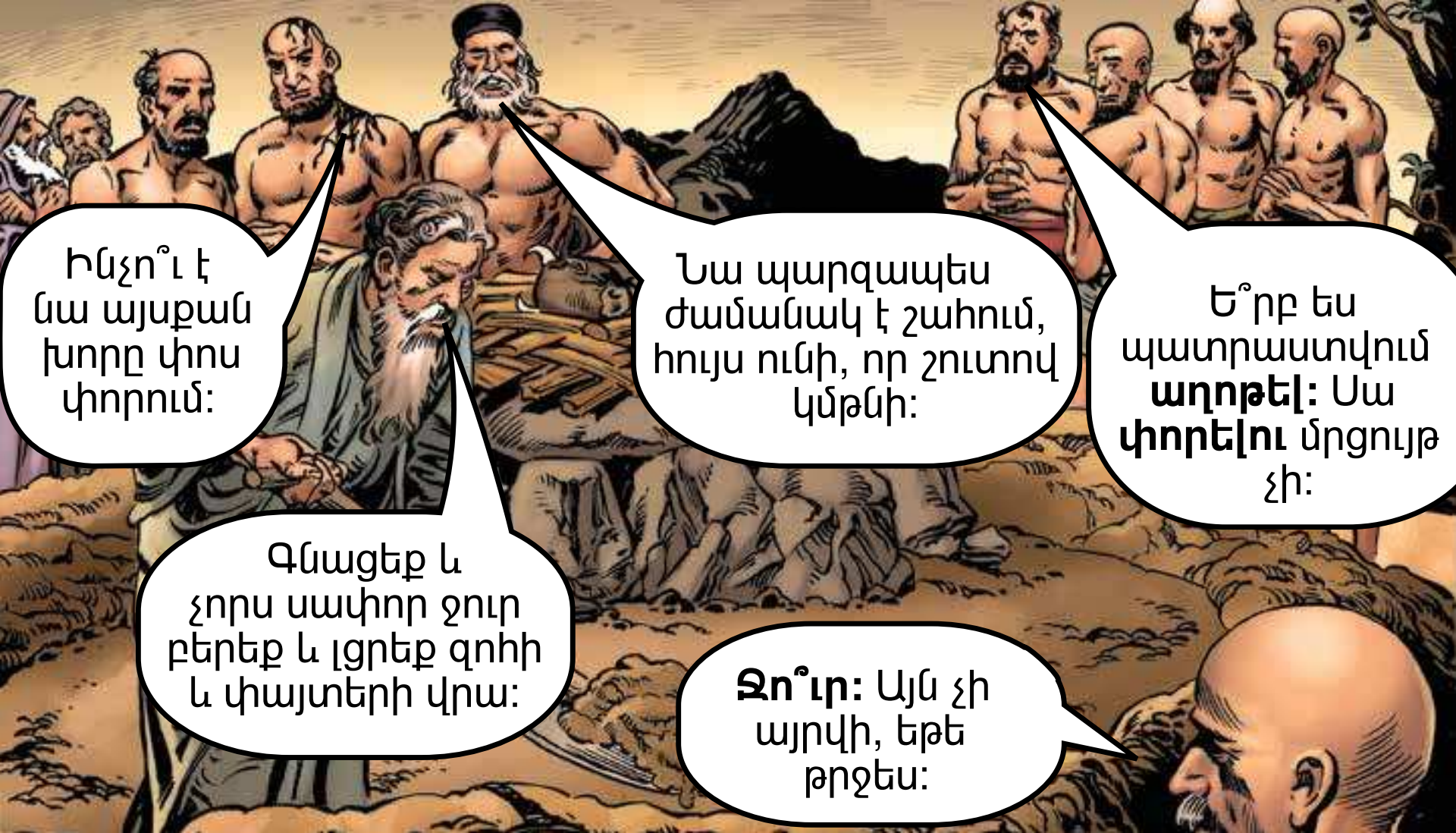
Քա՛հ, քա՛հ,

ինքներդ ձեզ նայե՛ք: Ինը ժամ է դուք կանչում եք մի աստծո, ով չի պատասխանում: Եթե նա աստված լիներ, կօգտագործեր այս առիթը ապացուցելու դա:

Հիմա իմ հերթն է: Մոտ եկեք և և ուշադիր նայեք ինչ եմ անում:

Ո՛վ Բահադ,
ինչո՞ւ չես
պատասխանում:

**3 Թագավորաց
18.28-30**

Ինչո՞ւ է նա այսքան խորը փոս փորում:

Նա պարզապես ժամանակ է շահում, հույս ունի, որ շուտով կմթնի:

Ե՞րբ ես պատրաստվում **աղոթել**: Սա **փորելու** մրցույթ չի:

Գնացեք և չորս սափոր ջուր բերեք և լցրեք գոհի և փայտերի վրա:

Ջո՞ր: Այն չի այրվի, եթե թրջես:

Այն
բավականաչափ
թաց չէ: **Լցրե՛ք ևս
չորս սափոր ջուր:**

Այս
մարգարեն
խելագար է: Նա չի
ապրի մինչև արևի
մայր մտնելը:

Նա
խելքը թռցրե՛լ է:
Ինչո՞ւ է թագավորը
համբերում սրան:

3 Թագավորաց
18.32-34

Քա՛հ, քա՛հ, մի՞թե որևէ **դժվար** բան կա կենդանի Աստծո համար: Լցրեք ևս չորս սափոր ջուր և դուրք կտեսնեք, որ Իսրայելն Աստված ունի, և նրա անունը **Բահաղ** չէ:

Աքաաբը
նրա գլուխը կկտրի
սրա համար:

Հե՛տ
Կանգնեք:

Հեռու

Հե՛տ
գնացեք:

Եհովա՛, Աբրահամի,
Իսահակի և Իսրայելի Աստված,
թո՛ղ այսօր բոլորը իմանան, որ դու ես
միակ ճշմարիտ Աստվածը, և ես քո
ծառան եմ, և հետ դարձնես նրանց
սրտերը դեպի քեզ:

Բողոք

Աստ'ի

Թը'տը

Աստ'յ

3 Թագավորաց 18.35-38

Աբրահամի
Աստված

ՇԱՏ ՏԱՔ Է

Երկնքից
կրակ է
թափվում:

Օգնուի՞՞յուրս

Աբրահամի և
Իսահակի Աստված
պատասխանեց
կրակով:

Այն նույնիսկ
այրեց **քարերն ու
կեղտը:**

Ի՞նչ
Աստված է սա, որ
անգամ պատկեր
չունի, բայց նման
բաներ է անում:

**Ո՛՞՛,
ՈՒՂՈՒՄԻ՛Ր ՄԵՁ:**

Մովսեսը պատվիրեց,
որ մենք միայն Եհովա
Աստծուն պետք է պաշտենք:
Նա պատվիրել է սպանել
բոլոր իսրայելացիների,
ովքեր կպաշտեն ուրիշ
աստվածների:

2 Օրինաց 17. 2-5, 3 Թագավորաց 18.38-40

Սպանե՛ք
նրանց: Բոլոր
850-ին

Բայց
մենք
չգիտեինք:

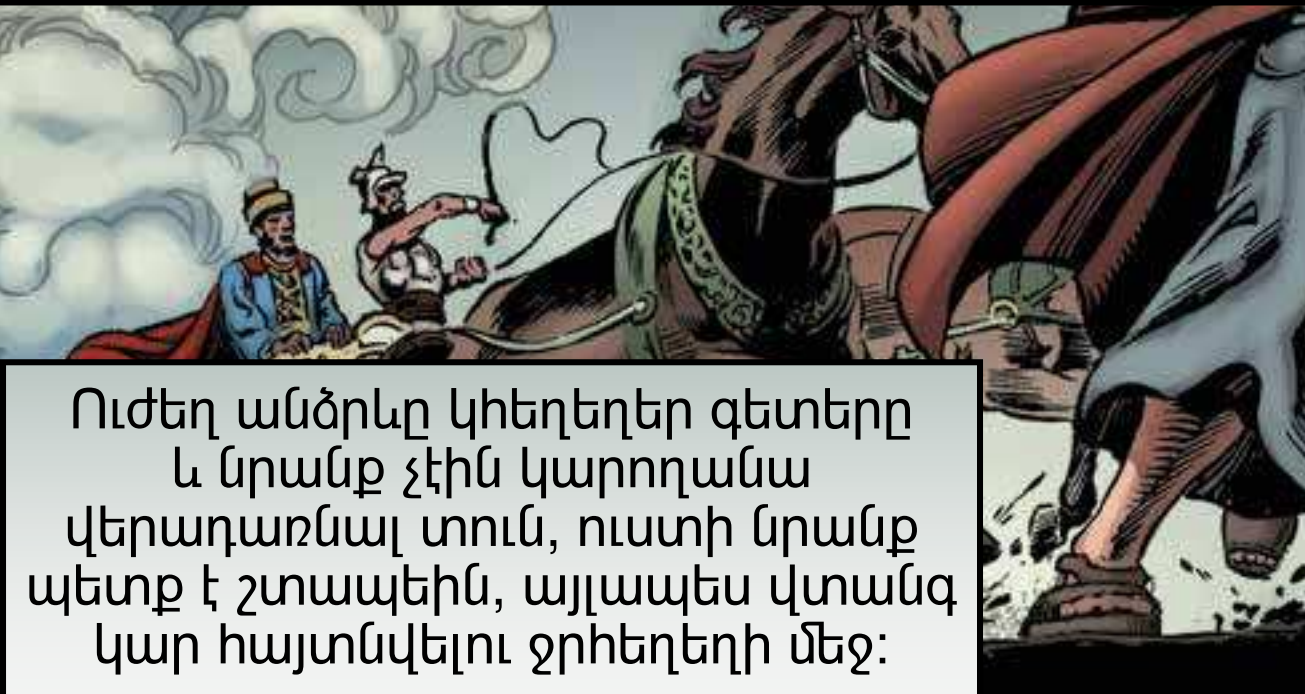
Սրո՛վ
սպանել, հիմա՛:

Բահաղի բոլոր
մարդարեները
սպանվեցին:

Ո՛վ թագավոր, դու պետք է ուտես,
խմես և շտապես տուն: Ես լսում եմ
առատ անձրևի ձայն:

Երեք ու կես տարի առաջ Եղիան Աքաաբին
ասաց, որ Երուսաղեմում էլ անձրև չի
լինի, մինչև ինքը չհրամայի: Երբ Բահաղի
մարգարեները մեռան, իսկ ժողովուրդը
կրկին սկսեց երկրպագել ճշմարիտ Աստծուն,
Եղիան հրամայեց, որ անձրև գա:

Ուժեղ անձրևը կհեղեղեր գետերը
և նրանք չէին կարողանա
վերադառնալ տուն, ուստի նրանք
պետք է շտապեին, այլապես վտանգ
կար հայտնվելու ջրհեղեղի մեջ:

Եղիան, Աստծուց
զորություն ստացած,
վազեց քսան մղոն
ճանապարհ՝ առաջ
անցնելով ձիերից և
հասավ թագավորի
պալատը:

Ենթադրում
եմ սպանել ես
այդ **Եղիային**:
Տեսնում եմ,
որ Բահադը
մեզ անձրև է
ուղարկում:

Ո՛չ սիրելիս,
Եղիան հիմա
դրսում է: Նա
Կարմեղոս սարից
մինչև այստեղ
վազեց՝ առաջ
անցնելով իմ
կառքերից:

Դա **ուղղակի ծիծաղելի**
է: Ոչ ոք չի կարող այդքան արագ
և այդքան հեռու վազել: Որտե՞ղ եմ
Բահադի քահանաները: Մենք պետք
է տոնենք անձրևի գալը:

Ես նրանց
բոլորին
սպանեցի: Բոլորը
ստախտսներ և
խաբեբաներ էին:

Դու ի՞նչ: Դու
հիմար ես: Դու պետք է
Եղիային սպանեիր:

Բայց նրա
Աստված կրակով
պատասխանեց:
Դա հրաշք էր: Մեր
քահանաները անզոր
էին: Ժողովուրդը հետ
շրջվեց դեպի Եհովա
Աստված:

Սիրելի՛ս,
բայց ուրիշ ի՞նչ
կարող էի անել:
Ես վախեցա
ժողովրդից:

Դու սպանեցիր
իմ քահանաներին:

ԴՈՒ, ՀԻՄԱ՛Ր:

Ոչ մի
հրաշք չի փրկի
Եղիային Բահադի
բարկությունից:

Եթե ես սրա
համար չսպանեն
Եղիային, թող
աստվածները նույնն
անեն ինձ հետ և
ավելին:

Ես պետք
է հեռանամ:

Եղիան չվստահեց
Աստծուն և փախավ,
որ փրկի իր կյանքը:

3 Թագավորաց 19.1-4

Ո՛վ Աստված,
սրանից ավել չեմ կարող
դիմանալ: Թո՛ւյլ տուր հիմա
մեռնեն, մինչև Հեզաբելը
կգտնի ինձ:

Ես ինքս ինձանից
ամաչում եմ: Ես չկատախեցի
քեզ: Ես իմ մեղավոր հայրերից
ավելի լավը չեմ: Թո՛ւյլ տուր
մեռնեն:

Եղիան փախավ
անապատ և թաքնվեց
քարայրում քառասուն
օր: Նա եկավ
Սինա սարի մոտ,
որտեղ Մովսեսը
ստացավ տասը
պատվիրանները:
Այնտեղ Աստված
խոսեց նրա հետ:

Եղիա՛, ի՞նչ ես
անում այստեղ:

Բոլորը թողեցին
քո օրենքը, բացի
ինձանից: Բոլոր
քո մարգարեներին
սպանեցին: Միայն
ես եմ մնացել քեզ
երկրպագողներից, և
հիմա փնտրում եմ, որ
սպանեն ինձ:

Գնա՛ և կանգնի՛ր
սարի վրա՝ Աստծո
առջև:

Երբ Եղիան կանգնեց Աստծո առջև, ուժեղ քամի բարձրացավ, բայց Աստված քանու մեջ չէր:

Հետո երկրաշարժ եղավ, բայց Աստված այնտեղ էլ չէր:

Վերջապես երկնքից կրակ իջավ, բայց նորից Աստված կրակի մեջ չէր:

Աստված փորձում էր Եղիային ցույց տալ, որ ինքն ավելի սարսափելի է, քան Հեզաբելը:

Երբ քամին, երկրաշարժը և կրակը
դադարեց, Եղիան լսեց Աստծո
հանդարտ և մեղմ ձայնը: Նա
նույն հարցը տվեց Եղիային:

Եղիա՛, ի՞նչ ես
անում այստեղ:

Եղիան ոչինչ
չհասկացավ: Նա
շարունակեց խղճալ
ինքն իրեն և նույն
պատասխանը տվեց:

Բոլորը
թողեցին քո օրենքը,
բացի ինձանից: Բոլոր քո
մարգարեներին սպանեցին:
Միայն ես եմ մնացել քեզ
երկրպագողներից, և
հիմա փնտրում եմ, որ
սպանեն ինձ:

**Լավ, եթե այսպես ես
շարունակելու, ուրե՛մ գնա և
օժիր Եղիսեին քո փոխարեն
մարգարտ:**

**Չնայած դու չգիտես, բայց
հարայելում 7000 մարդ կա, որ չի
խոնարհվել Բահադի արձանի առջև
և նրա ոտքերը չի համբուրել: Հիմա
գնա քո ճանապարհով. Աքաաբի ողջ
ընտանիքը պետք է մեռնի:**

Եղիան գտավ
Եղիսեին իր եզներով
հերկելիս և նրան
որպես մարգարե օժեց:

Աստված
ասաց, որ դու նրա
մարգարեն պետք է
լինես:

Ես կգոհաբերեմ
իմ եզները Աստծուն և
անմիջապես կհետևեմ
քեզ:

Նաբովթը խաղողի
այգիներ ուներ Աքաաբի
պալատի մոտ: Աքաաբը
հաճախ նայում էր
պատուհանից և հիանում
այգու գեղեցկությանը,
երագում էր, որ այն իրենը
լիներ: Ինչքան մտածում
էր դրա մասին, այնքան
փափագում էր ունենալ իր
հարևանի ունեցվածքը:
Պատվիրանն ասում է. «Մի՛
ցանկացիր», բայց Աքաաբը
չէր հարգում Եհովային:

Աքաաբը շատ
հարուստ էր և որոշեց,
որ պետք է գնի
խաղողի այգին:

Վաճառի՛ր այս
այգին ինձ: Այն իմ
տան մոտ է գտնվում,
ես քեզ **ապելի լավ**
այգի կտամ մի ուրիշ
տեղ:

Աստված նման բան
թույլ չէր տա:

Սա **500** տարի է մեր
ընտանեկան ունեցվածքն
է: Օրենքը պատվիրում է
մեզ չվաճառել ունեցվածքը
ընտանիքից դուրս որևէ մեկին:

A woman in a pink dress stands in a room, looking at a man lying in bed. The man is wearing a blue tunic and a white shawl. The room contains a wooden table with a pitcher and fruit, a wooden chest of drawers, and a chair. The woman has her hands on her hips and a serious expression. The man is lying on his side, looking towards the woman.

Սիրելի՛ս,
ինչո՞ւ չես
ուտում: Ինչո՞ւ ես
այսքան տխուր:

Քանի որ
Նաբոլթն իր
այգին ինձ չի
վաճառում:

Ելից 20.17, 3
Թագավորաց
21.1-7

Դու թագավոր ես: Դու
իշխանություն ունես անելու
այն, ինչ ցանկանում ես: Թույլ
մի՛ տուր, որ հասարակ գյուղացին
խանգարի քո **երջանկությամբ:**
Ես այդ այգին կվերցնեմ քեզ
համար:

Ես քեզ ավելի կվճարեմ,
երբ աշխատանքն ավարտես:
Հիմա բերանդ **փակ պահիր**,
այլապես նույն **բախտին**
կարծանանաս:

Մովսեսի օրենքն ասում է.
«Քո հարևանի դեմ սուտ
վկայություն մի՛ տուր»:

ԶՆ՝ԽԱ

Այնտեղ:
Ահա՛ նա:

Այո՛,
նա ասաց, որ
թագավորը պետք
է մեռնի:

Եվ ասաց, որ
Աստված ուղարկել
է դևերին, որ տիրեն
թագավորին:

Նա արժանի է
մահվան:

Նրանք տարան
Նաբովթին և
սպանեցին նրան:

Ահա,
սիրելի՛ս,
այգին քոնն է:
Դու չես կարող
առաջ շարժվել այս
աշխարհում, եթե
անողոք չլինես:
Ուժեղներն են
գոյատևում:

Այն
գեղեցիկ է, այնպես
չէ՞: Ես *արժանի* եմ
սրան, այնպես չէ՞:

Ելից 20.16, 3
Թագավորաց 21.10-16

Հեզաբելը գիտեր, որ իր Բահաղ
աստվածը աչքեր չունի, որ տեսներ,
բայց երկնքում կա Աստված, ով տեսնում
է ամեն բան և չի մոռանում ոչինչ:

**Եղիա՛, Աքաաբը
գնացել է Նաբոլթի այգին,
որ տիրի դրան: Գնա՛ և
հանդիպի՛ր նրան այնտեղ:
Փոխանցի՛ր նրան իմ
խոսքը:**

Աքաա՛բ, Աստված ինձ ասաց,
որ դու **սպանել** ես անմեղ մարդու
և տիրացել ես նրա ունեցվածքին:
Այս և ուրիշ շատ մեղքերի համար,
այն նույն տեղում, որտեղ շները
լիզեցին Նաբովթի արյունը,
կլիզեն նաև քո արյունը:

Իմ թշնամին
ինձ այստե՞ղ
գտավ:

Դու
չես կարող
Աստծուց
թաքնվել:
Որովհետև
դու ծախեցիր
քո հոգին
ունեցվածքի
համար, Աստված
չարիք կբերի
քո ընտանիքի
վրա: Բոլոր քո
երեխաներն ու
ազգականները
կմեռնեն, նույնիսկ
ամենափոքրերը:

Դու **բարկացրել**
ես Աստծուն: Շները
Հեզաբելին կուտեն քո
տան պատի մոտ: Երբ
քո ընտանիքից որևէ
մեկը մեռնի քաղաքում,
չները կուտեն նրանց
մարմինները: Եթե
դաշտում մեռնեն, երկնքի
թռչունները կուտեն
նրանց: Ոչ ոք պատվով
չի թաղվի:

Սա
է Աստժո
խոսքը և այն
կկատարվի:

Խնդրում
եմ, ես կսկսեմ
զոհ մատուցել
Եհովային:

3 Թագավորաց 21.17-26

Այն, ինչ Եղիան
ասել է, կկատարվի:

Աքաաբը հիմա
զոհ էր մատուցում
Եհովային, բայց
նա անկեղծ սրտով
չէր հետևում
Աստծուն:

Ավելի ուշ կեղծ մարգարեները
ռազմական հարցում
խորհուրդ տվեցին
Աբաաբ թագավորին:

Գնա՛ և պատերազմի՛ր
Ռամոլթ-գաղաադում,
և Աստված քեզ մեծ
հաղթանակ կտա:

Բոլոր
մարգարեները *կո՞ղմ*
են սրան:

Աքաա՛բ թագավոր, Եհովան խոսեց ինձ
հետ: Դու կգնաս Ռամովթ-գաղաադի և
կսպանվես մարտի դաշտում:

Ուշադրություն
մի՛ դարձրու **Միքիային:**
Միայն նա չէ Եհովայի
մարգարեն: Մենք՝ 400
մարգարեներս, ասում ենք,
որ մեժ հաջողություն և
հարստություն է սպասվում
Ռամովթ-գաղաադում:

Ես ասում եմ
Միքիային: Նա ամեն
ինչում **վատատես է:**

Աքաա՛բ թագավոր, դու **չարիք**
ես գործել Աստծո առաջ: Դու
խորհրդակցում ես կեղծ մարգարեների
հետ, ովքեր գումար են վերցնում իրենց
ծառայությունների համար: **Նրանք**
սուտ են խոսում:

Ես տեսա Աստծուն գահի վրա նստած, և երկնքի
հրեշտակներին նրա առջև կանգնած: Նա հարցրեց.
«Քանի որ Եղիան ասաց Աքաաբին, որ նա մահանալու
է, նա զգուշավոր է դարձել, որ չՖսասի իրեն: Նրան
պետք է համոզել, որ պատերազմի գնա: Ո՞վ
կհամոզի Աքաաբին գնալ Ռամովթ-գաղաադ
պատերազմի, որտեղ նա պետք է սպանվի»:

Մեկը մի բան էր ասում,
մյուսն ուրիշ բան էր
առաջարկում: Քննարկելուց
հետո հրեշտակներից մեկն
առաջ եկավ և ասաց.

Ես մի լավ
գաղափար ունեմ:
Ես կիջնեմ և ստով
կլցնեմ նրա բոլոր կեղծ
մարգարեների շուրթերը:
Ես նրանց կասեմ, որ
Աքաաբը պետք է
պատերազմի գնա:

Հրաշալի գաղափար
է: Նրանք կմարգարեանան,
որ Աքաաբը կհաղթի, բայց երբ
նա գնա պատերազմի, ես նրան
կսպանեմ: Գնա՛ հիմա:

3 Թագավորաց 21.27, 22.6-22

Կարծում եմ ԵՀՈՎԱՅԻ
ՀՈԳԻՆ ԹՈՂԵՂ Է ԻՆՁ Լ ՔԵՁ
ՀԵ՛Տ Է ԽՈՍՈՒՄ:

ՉԸՉՉ
ՓՓՓՓ

Այն օրը կհմանաս,
թե ով ունի Տիրոջ հոգին,
երբ թաքնվես քո սենյակում՝
վախենալով կյանքիդ համար:

Ի՞նչ է սա: Մեկ ա՞յլ
մարդարեություն:

ՔԱ՛Լ:

Այս մարդուն բանտ
նետե՛ք և կերակրե՛ք այնքան,
որ չմահանա, մինչև ես
կվերադառնամ պատերազմից:
**Հետո մենք կսպանենք
նրան:**

Եթե դու պատերազմից
կենդանի վերադառնաս,
ուրեմս ես կեղծ մարգարե եմ և
արժանի եմ մահվան:

Շատ
լավ միտք
էր հագնվել
սովորական
զինվորի նման:
Նրանք երբեք չեն
մտածի, որ դու
թագավոր ես, և
մեր մարդիկ լավ
են կռվում: Չեն
համբերում տեսնել
այն մարգարեի
դեմքը, երբ դու
ողջ-առողջ
կվերադառնաս:

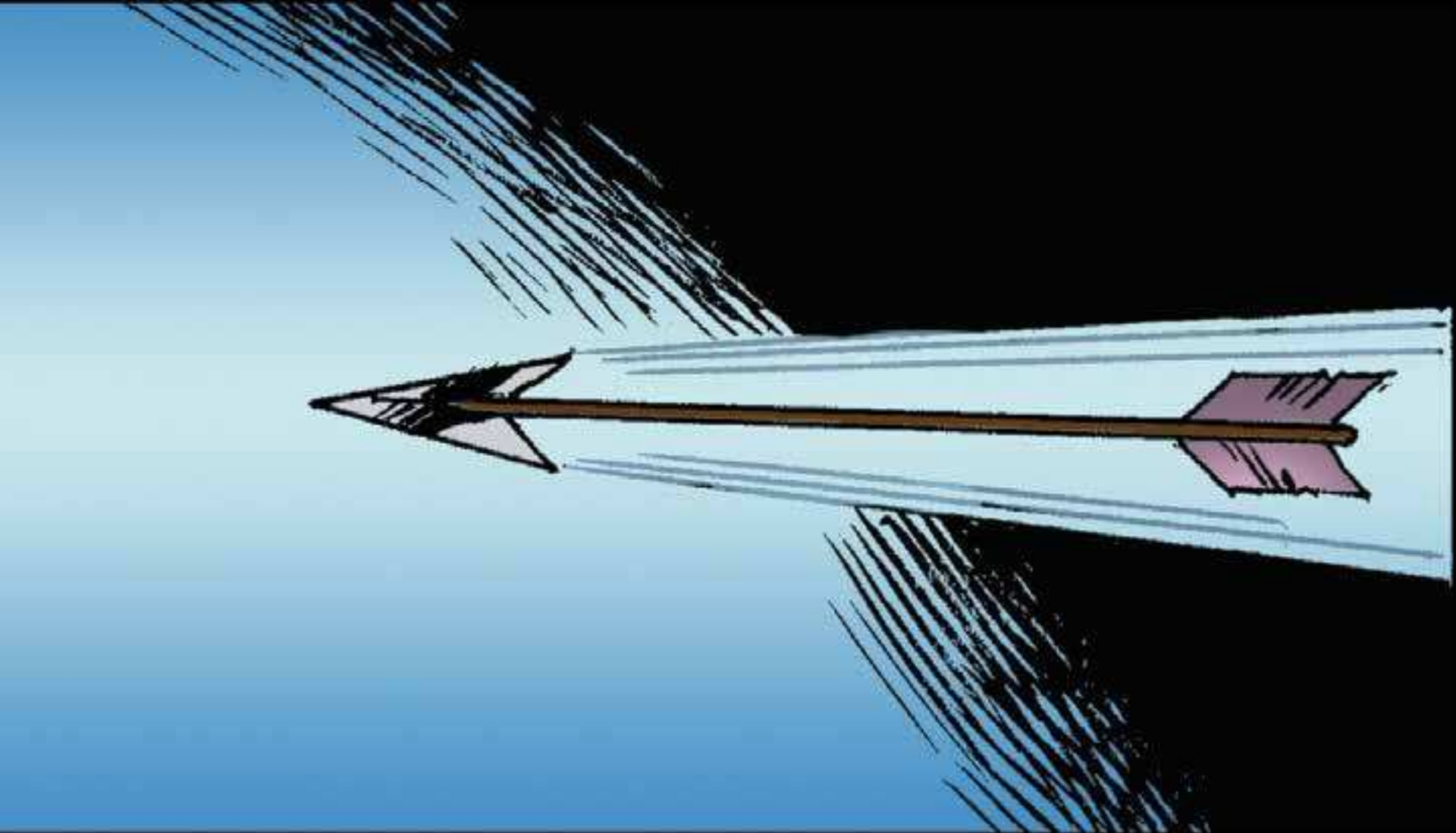
Այո՛, և այս
սպառնազինությունը
կպաշտպանի
ինձ ցանկացած
նետերից:

3 Թագավորաց 22.24-30

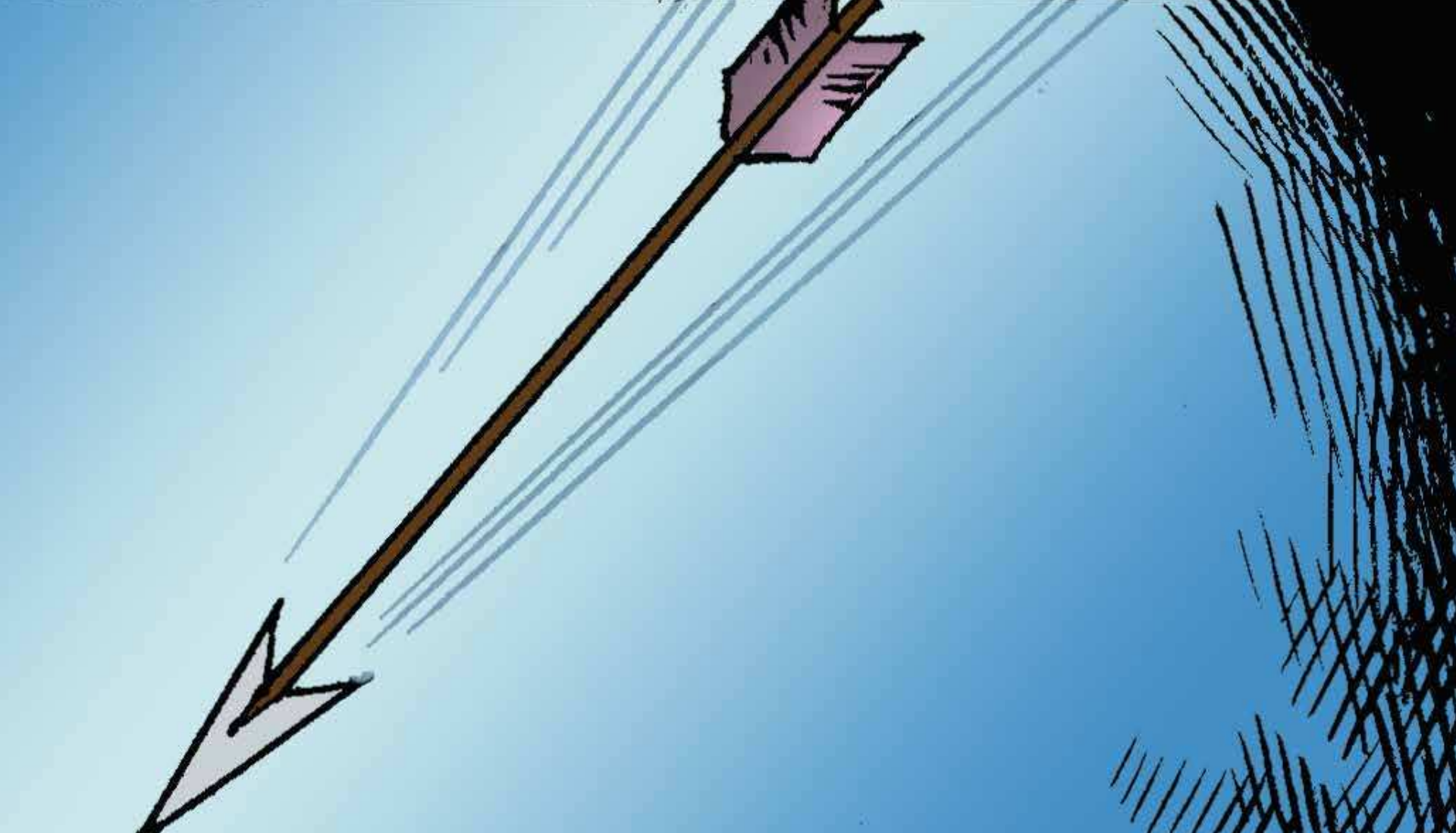
Ջինվորը նետը օդ բաց թողեց՝ հույս
ունենալով հարվածել թշնամուն՝ չնայած,
որ այն ուղղված չէր որևէ մեկի կողմ:

ԹԻՐՄՓ

Ի՞նչ:

Աստվա՛հ

Շտապի՛ր,
ուժեղ
արյունահոսում է:

Մտանի՛ր:

Կարծում
եմ նա
մեռած է:

Նետը
հարվածեց այն մասը,
որ պաշտպանված
էր: Կարծում եմ նրա
մահանալու ժամանակն
էր:

ԱՍՏՎԻԹԻՒՆՉ:

Նրա մարմինը
դրեք Նաբովթի այգում,
մինչև կարողանանք
պատշաճ կերպով
թաղել այն:

Ինչպես Եղիան ասել էր, շները լիզում էին Աքաաբի արյունը Հեզաբելի պատուհանի տակ: Նա առաջինն էր իր ընտանիքից, մնացածին նույնն էր սպասվում:

Աքաաբի կառքի վրայի արյան
հետքերը մաքրելուց հետո,
գինվորը վերադարձավ պալատ:

Որտե՞ղ է
Աքաաբ թագավորը:
Արդյո՞ք նա իր
հաղթանակն է
տոնում:

3 Թագավորաց
22.37-38, 4
Թագավորաց 9.8-10

Հիմա՛ր, դու Աստծո մարգարե
չես: Դու **ստախոս** ես: Աքաաբը
մահացավ, ինչպես Եհովայի
մարգարե Միքիան հռչակել էր:

Չի՛ կարող
պատահել: Բոլոր
Աստծո մարդիկ
համաձայնվեցին:
Աքաաբը պետք է
հաղթեր:

Ոչ բոլորը: **Միքիան**,
ուն դու ապտակեցիր և բանտ
ուղարկեցիր, չհամաձայնվեց: Երբ
մարդիկ իմանան, նրանք քո գլուխն
են պահանջելու:

A comic book illustration showing a warrior on the left and a man in a doorway on the right. The warrior is wearing a white helmet with a crest, a white tunic with a circular emblem, and a red skirt. He has a sword at his waist and is looking towards the man in the doorway. The man in the doorway is wearing a long, grey robe and has a beard. He has his arms raised in a gesture of surprise or warning. The background is a simple wooden doorway.

Դու
ազատ ես,
կարող ես գնալ:
Աքաաբը
մեռած է:

Ես գիտեմ և չեմ
կասկածում, որ շները լիզեցին
նրա արյունը, ինչպես Աստված
ասել էր: **Հեզաբելը հաջորդն է**, և
բոլոր նրանք, ովքեր կապ ունեն
Աքքաբի հետ:

Ես
պետք է
թաքնվեմ:

Օ՛, ո՛չ: Միքիան ասաց, որ ես
կհմանամ, թե ով ունի Տիրոջ հոգին
այն օրը, երբ կթաքնվեն մի փոքր
սենյակում:

Աքաաբի որդիները թագավորելու էին նրա փոխարեն, և տասներկու տարի անց Հեզաբելը դեռ թագուհի էր լինելու: Իսրայելը շարունակելու էր երկրպագել կեղծ աստվածների և չհետևել Աստծո օրենքին:

Աստված խոսեց Աքաաբի տան դեմ՝ ասելով. « Աքաաբի ողջ ընտանիքը կոչնչանա, նույնիսկ ամենափոքր երեխան: Ոչ ոք կենդանի չի մնա: Շները կուտեն Հեզաբելին, և մեկը չի գտնվի, որ կսգա նրա մահը կամ կթաղի նրան»:

12 տարի անց:

Ես պետք
է ներկեն երեսս, որ
գրավիչ լինեն գեներալ
Հեուի համար, երբ
նա մարտի դաշտից
վերադառնա:

4 Թագավորաց 9.30

Ես
կկանգնեմ
այստեղ, որպեսզի
նրանք տեսնեն, որ
ես եմ գլխավորը:

Ո՞վ է իմ
Կողմից:

Մենք քեզ
հետ ենք,
գեներալ:

Ուրե՛նս,
Հեզաբելին ցած
նետե՛ք:

Դուք չեք կարող
դա անել: **Ես**
թագուհի եմ:

4 Թագավորաց 9.32-33

**Թողէ՛ք
մարմինն
ընկած
ժնա:**

Շները կերան Հեզաբելին և լիզեցին նրա արյունը ճիշտ նույն տեղում, որտեղ նրա ամուսնունը լիզեցին, ինչպես Աստծո մարգարեն ասել էր:

ԳՐ՝ՌՌՌՌ

Բայց շները չէին ուտի այն կեղտոտ ձեռքերը,
որ այդքան չարություն էին գործել:

Ինչպես և մարգարեները ասել
էին, Աքաաբի զավակները և
ողջ ընտանիքը սպանվեցին
ժողովրդի կողմից: Ոչ
ոք կենդանի չմնաց:

Նրանք, ովքեր մահացան դաշտերում,
թռչունները կերան նրանց, իսկ
ովքեր մահացան քաղաքում՝ շները:
Ոչինչ չմնաց թաղելու համար:
Իսկապես, մեղքի վարձքը մահ է:

Երբ Եղիան աղոթում էր,
երիտասարդ մարգարեներ
եկան Եղիսեի մոտ, որպեսզի
ուղերձ փոխանցեն:

Աստված խոսեց մի քանի
երիտասարդ մարգարեների
հետ: Գիտե՞ս արդյոք, որ քո
տերն այսօր երկինք է գնալու:

Այո՛,
Աստված ինձ էլ
է հայտնել, բայց
լո՛ւռ ծառ, ոչինչ մի՛
ասա:

Եղիսէ՛, դու
այստեղ ճաա: Ես
պետք է Երիբով
գնամ:

Կենդանի է Տերը, եթե
ես քեզ թողնեմ: Ես կգնամ
այնտեղ, ուր դու ես գնում:

Դու գիտե՞ս, որ քո
տերը՝ Եղիան, այսօր երկինք է
հափշտակվելու:

Այո՛, ես գիտեմ: Հիմա մի՛
անհանգստացրեք մեզ: Թո՛ղ դա
ծեր մեջ մնա: Ես չպետք է նրան իմ
տեսադաշտից բաց թողնեմ:

Դու ծնա Երիբովում:
Ես պետք է գնամ
Հորդանան գետի մոտ:

Կենդանի է Տերը,
և կենդանի է քո հոգին, եթե
ես քեզ թողնեմ:

Այն
երիտասարդ
մարգարեներն
էլ են մեզ
հետևում:

Ինպե՞ս ենք
պատրաստվում
գետն անցնել:
Ջրերն այսօր վեր
են բարձրացել:

Ցանաքի
վրայով:

4 Թագավորաց 2.3-7

ԹՈՒՍԿ

Օօօօ~

**Տես՞ք
դա:** Ջրերը
կանգնեցին, որ
նրանք անցնեն:

Այո՛,
ինչպես
Մովսեսն
արեց:

Ես ոչ մի
դեպքում բաց
չէի թողնի սա:

Երանի
Բահադի մարգարեները
կարողանալին տեսնել
սա:

Ի՞նչ
կցանկանաս, որ
քեզ համար անեն,
մինչև գնալս:

Դու դժվար
բան խնդրեցիր,
բայց կտրվի քեզ,
եթե դու կարողանաս
ինձ տեսնել վեր
բարձրանալիս:

Տո՛ւր ինձ
կրկնապատիկը
այն հոգուց, որ քո
վրա կա:

4 Թագավորաց
2.8-11

Աստծո
Կառքը:

Եվ մրրկահողմ

ՈՒՊՈՒՆՆԻՐ

Կրակե կառքը
բաժանեց Եղիային
Եղիսեից:

Եղիան
մրրկահողմով
երկինք
հափշտակվեց:

Հետո ամեն բան
հանդարտվեց:
Եղիան հիմա Աստծո
ներկայության մեջ էր:

Միայն
նրա վերարկուն
մնաց: Նա այն
օգտագործեց գետի
ջրերը բաժանելու
համար:

4 Թագավորաց 2.11-13

A man with a beard, wearing a brown tunic and a blue shawl with fringes, stands in the foreground holding a red cloth aloft with both hands. He is looking towards the right. In the background, a group of people in blue robes stands on a grassy bank next to a river. The landscape features rolling hills and mountains under a clear blue sky.

Որտե՞ղ
է Եղիաշի
Աստված:

Եղիայի
հոգին հիմա
Եղիսեի վրա է:

ԹԸ՛ՄՓ

Այ
մարդ, սա
ինչ օր է:

Եղիսեն կրկնակի շատ հրաշքներ էր գործում, քան Եղիան: Նա հավատարիմ էր Աստծուն, բայց մարդիկ չէին ցանկանում անբողջությամբ հետ դառնալ կռապաշտությունից:

Ո՞ր գնաց Եղիան:

Մենք պետք է փնտրենք նրան:

Անօգուտ է: Նա երկինք է գնացել:

4 Թագավորաց 2.14-16

<https://goodandevilbook.com/>